

OOK DE MINISTER WAS OOIT EEN 'BOLLETJE CELLEN'

Aan alle kanten staat het ongeboren leven onder druk. Kunnen we daar iets tegenover stellen, vraagt Arthur Alderliesten zich af. Het ongeboren leven staat zwaar onder druk. Dat blijkt uit drie recente ontwikkelingen: één op de vier zwangerschappen eindigt in een abortus, zo blijkt uit wereldwijd onderzoek. Daarnaast wil minister Schippers wettelijke ruimte bieden om embryo's te kweken voor wetenschappelijk onderzoek. Wanneer dezelfde minister de zogeheten NIP-test, waarmee onder meer Downkinderen opgespoord worden, opneemt in het basispakket, zal Nederland op termijn een vrijwel 'Downvrije' samenleving kennen. Zo'n 90% van de vrouwen blijft na een positieve uitkomst van de test namelijk over te gaan tot een abortus.

Bolletje cellen

Het zijn schrikbarende en ten hemel schreiende ontwikkelingen. Wat is hiervan de oorzaak? Is het schip te keren? Zo ja, hoe dan? De visie die deze ontwikkelingen in een angstaanjagend tempo voortstuwt, is dat een embryo (tot circa 8 weken) en een foetus nauwelijks als een mens wordt gezien. Zelfs de 'onafhankelijke' NOS zette het woordje 'mens' tussen aanhalingstekens toen het ging over een embryo (vrijdag 27 mei, *Wetenschappers mogen embryo's gaan maken voor onderzoek*). Wel zijn embryo's 'bolletjes van een paar honderd cellen zonder hoofd, romp, ledematen en geslacht'. Leven dat ontstaat vanuit de bevruchting is echter menselijk leven en dient daarom beschermd te worden. Menselijk leven is niet een te fabriceren product waarvoor je de processen in een laboratorium opstart. Menselijk leven is niet als een apparaat dat je laat vernietigen als het anders is dan je verwachtte. Menselijk leven waren u en ik, toen we nog embryonaal vormloos waren in de buik van onze moeders, maar van wie God zegt dat zijn oog ons al zag (Psalm 139:16). Ook ministers en Tweede Kamerleden waren ooit een bolletje van een paar honderd cellen.

Hechting

Paus Franciscus sprak zich onlangs uit over anticonceptie in verhouding tot abortus. Het vermijden van een zwangerschap noemt hij geen absoluut kwaad; abortus een misdaad, een absoluut kwaad. Dit onderscheid onderstreept waarom het de moeite waard is om een zwangerschap uit te dragen. Het leven is namelijk waardevol in zichzelf. Ook het ongeboren leven. Abortus is een ingrijpende ingreep in het leven van de vrouw die het ondergaat. Dat komt omdat we het verwijderen van een ongeboren menselijk leven niet gelijkschakelen aan het weggooien van een overrijpe broccoli die te lang in de koelkast heeft gelegen. Dat beseffen ook vrouwen die weten van het leven in hun buik, zo blijkt uit het onderzoek *Besluitvorming rondom ongewenste zwangerschap* (2012). Een deel van de ondervraagde vrouwen dat overging tot abortus gaf aan dat zij er bewust voor koos om afstand te bewaren tot de zwangerschap. Dit deden ze om het emotioneel minder moeilijk te maken en om hechting aan de vrucht, om het ontwikkelen van moedergevoelens te voorkomen.

Menselijk leven - ook ongeboren leven - is een gave dat je in stelt staat het lief te hebben. Liefde overwint angst. Angst voor een ongewisse toekomst. Laten we eerlijk zijn: de situatie rond een onbedoelde zwangerschap is dikwijls complex en zeer stressvol. Wanneer de liefde ontbreekt, raken we in onszelf gekeerd en ontvankelijk voor afwijzing, afstoting, met in het uiterste geval een gewelddadige, geprovoceerde afbreking van de zwangerschap.

De waarde

Het maatschappelijk gesprek rond abortus zou vooral moeten gaan over de waarde van het ongeboren menselijk leven. We moeten het niet zozeer hebben over anticonceptie, maar vooral werken aan alternatieve oplossingen voor een vrouw die onbedoeld zwanger is geraakt. Laten we een setting creëren vol van liefde, zachtmoedigheid en barmhartigheid. Jegens de vrouw, de tienermoeder, het nog ongeboren kind. Júist binnen de kerk, omdat we daar het leven zien als een geschenk uit Gods hand.